

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 235/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	R. D.	Pkt 1 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 7 listopada 2016 roku Państwowa Inspekcja (...) przy Ministerstwie	1) Pismo (...)	1) 8 2) 9-19	

<p>Transportu na L. (...) zatrzymała dowód rejestracyjny należący do oskarżonego R. D. pojazdu w postaci naczepy ciężarowej marki K. o nr rej. (...).</p> <p>W dniu 18 listopada 2016 roku oskarżony złożył w Starostwie (...) w P. sporządzone przez siebie niezgodne z prawdą oświadczenie o zagubieniu w dniu 8 listopada 2016 roku na terytorium Litwy dowodu rejestracyjny od pojazdu - naczepy ciężarowej marki K. o nr rej. (...).</p> <p>W wyniku powyższego w dniu 16 grudnia 2016 roku Starosta (...) wydał decyzję nr (...) (...) (...) o rejestracji w/w pojazdu i nadaniu mu numeru rejestracyjnego (...).</p>	<p>2) Dokumentacja związana z zatrzymaniem dowodu rejestracyjnego pojazdu przez Państwową Inspekcję (...) przy Ministerstwie Transportu na L. (...) wraz z tłumaczeniem</p> <p>3) Karta informacyjna pojazdu</p> <p>4) Dowód rejestracyjny</p> <p>5) Zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu</p> <p>6) Decyzja Starosty (...) nr (...) (...) (...)</p> <p>7) Prośba o wymianę dowodu rejestracyjnego</p> <p>8) Upoważnienie</p> <p>9) Oświadczenie o utracie dowodu rejestracyjnego</p> <p>10) Decyzja Starosty (...) Nr (...) (...) (...)</p> <p>11) Decyzja Starosty (...) Nr (...) (...) (...) (...)</p> <p>12) Zeznania K. O.</p> <p>13) Zeznania K. S.</p> <p>14) Zeznania R. W.</p> <p>15) Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>3) 20, 24, 31</p> <p>4) 21, 32</p> <p>5) 22, 27</p> <p>6) 23</p> <p>7) 25</p> <p>8) 26, 30</p> <p>9) 28</p> <p>10) 29</p> <p>11) 33</p> <p>12) 35, 90v-91, 176-176v</p> <p>13) 45v, 91, 175v--176</p> <p>14) 56, 185v-186</p> <p>15) 63, 161v-162v</p>	
<p>2. Oskarżony już uprzednio karany</p>	<p>1) Odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>2) Dane o karalności</p>	<p>1) 132</p> <p>2) 164-165</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<p>Pismo (...)</p> <p>Dokumentacja związana z zatrzymaniem dowodu rejestracyjnego pojazdu przez Państwową Inspekcję (...) przy Ministerstwie Transportu na L. (...) wraz z tłumaczeniem</p> <p>Karta informacyjna pojazdu</p> <p>Dowód rejestracyjny</p> <p>Zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu</p> <p>Decyzja Starosty (...) nr (...) (...) (...)</p>	<p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.</p>	

	<p>Prośba o wymianę dowodu rejestracyjnego</p> <p>Upoważnienie</p> <p>Oświadczenie o utracie dowodu rejestracyjnego</p> <p>Decyzja Starosty (...) Nr (...) (...)(...)</p> <p>Decyzja Starosty (...) Nr (...) (...)(...)</p> <p>Zeznania K. O.</p> <p>Zeznania K. S.</p> <p>Zeznania R. W.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>		
2.	<p>Odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>Dowody z dokumentów nie budzące wątpliwości co do autentyczności. Ponadto przywołany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany, Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.</p>	
2.2.	<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	R. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd nie podzielił kwalifikacji prawnej przyjętej przez oskarżyciela.</p> <p>Warunkiem odpowiedzialności z art. 233 § 6 kk jest aby od osoby składającej fałszywe oświadczenie była możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikająca z przepisu ustawy.</p> <p>W chwili zarzucanego oskarżonemu czynu obowiązywało natomiast Rozporządzenie Ministra</p>			

Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 roku w sprawie rejestracji i oznaczenia pojazdów (Dz. U. nr 133, poz. 1123).

Zgodnie z § 10 ust. 1 wskazanego rozporządzenia w przypadku utraty dowodu rejestracyjnego pojazdu organ rejestrujący na wniosek właściciela pojazdu wydaje wtórnik dowodu rejestracyjnego po: przedstawieniu karty pojazdu, jeżeli była wydana; przedstawieniu tablic rejestracyjnych; sprawdzeniu terminu następnego badania technicznego pojazdu w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy, a w przypadku braku informacji w tej ewidencji, po przedstawieniu wyciągu z rejestru badań technicznych pojazdów prowadzonego przez stację kontroli pojazdów, określającego termin następnego badania technicznego pojazdu; **złożeniu przez właściciela stosownego oświadczenia pod odpowiedzialnością karną za składanie fałszywych zeznań.**

Rygor odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia o utracie dowodu rejestracyjnego, w momencie popełnienia

przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, wynikał zatem z przepisów rozporządzenia a nie z przepisów ustawy. Mając na uwadze tą okoliczność oskarżony swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu z art. 233 § 6 kk, gdyż upoważnienie do odebrania przyrzeczenia, zgodnie z treścią tego przepisu musi przewidywać ustawa. Tymczasem tryb zgłaszania zgubienia dowodu rejestracyjnego, wydania wtórnika i złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej, regulowało wskazane rozporządzenie.

Tym samym organ administracji do którego oskarżony złożył oświadczenie o zagubieniu dowodu rejestracyjnego zawierający nieprawdziwe oświadczenie o fakcie zagubienia tego dokumentu, nie był ustawowo umocowany o odbierania takiego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej osoby, która je składała.

Natomiast w ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 272 kk.

Zgodnie z art. 272 kk podlega karze kto wyludza poświadczenie nieprawdy

przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu.

R. D. w dniu 18 listopada 2016 roku złożył w Starostwie (...) w P. sporządzone przez siebie w tym dniu niezgodne z prawdą oświadczenie o zagubieniu w dniu 8 listopada 2016 roku na terytorium Litwy dowodu rejestracyjnego należącego do jego pojazdu w postaci naczepy ciężarowej marki K. o nr rej. (...). Faktycznie natomiast dokument ten został zatrzymany przez Państwową Inspekcję (...) przy Ministerstwie Transportu ma L. (...) w dniu 07 listopada 2016 roku. W ten sposób oskarżony podstępnie wprowadził w błąd Starostwo Powiatowe w P.. Podanie tej nieprawdziwej okoliczności miało istotne znaczenie przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu. W konsekwencji oskarżony w dniu 16 grudnia 2016 roku wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji Starosty (...) o rejestracji w/w pojazdu i nadaniu mu numeru rejestracyjnego (...).

W rozpoznawanej sprawie, koniecznym było rozstrzygnięcie, według której ustawy orzekać. Czyn został bowiem

popelniony w dniu 18 listopada 2016 roku. Natomiast wyrok został wydany w dniu 21 maja 2021 roku. W międzyczasie tj. w dniu 24 czerwca 2020 roku doszło do nowelizacji Kodeksu karnego. Tym samym w niniejszej sprawie pomiędzy popełnieniem przestępstwa a czasem orzekania doszło do zmiany ustawy – Kodeks karny.

Tym samym wydając wyrok w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze treść art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy ustawą względniejszą dla oskarżonego był Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przestępstwa.

Oskarżonemu przypisano czyn, który zagrożony jest karą pozbawienia wolności. Sąd miał tu na uwadze, iż według treści art. 37a kk obowiązującego na dzień popełnienia przestępstwa, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności

nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Natomiast zgodnie z obecnym brzmieniem art. 37a § 1 kk jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

Tym samym poprzednia treść art. 37a kk była niewątpliwie korzystniejsza.

Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdował się w sytuacji, która nie wykluczała możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D.	1	1	Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie

budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość nie jest znaczna.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest wiarygodność dokumentów;
- rozmiarami wyrządzonej szkody – swoim zachowaniem nie wyrządził szkody;
- motywację sprawcy, którzy działał w celu jak najszybszego przywrócenia do ruchu swojego pojazdu;
- popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią karalność.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był niekarany. Na korzyść Sąd poczytał oskarżonemu także jego ustabilizowaną sytuację rodzinną i zawodową. Co do zasady oskarżony przyznał się

też do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W rozpoznawanej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż sankcja karna za przypisane sprawcy przestępstwo wskazana w art. 272 kk w postaci kary pozbawienia wolności byłaby nieadekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, które nie są znaczne. Kara pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłaby zbyt surową represją.

Dlatego też w przedmiotowej sprawie Sąd dał prymat karze wolnościowej, zgodnie z dyrektywą zawartą w art. 37a kk. Zgodnie z art. 37a kk jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec między innymi karę grzywny.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych,

			<p>ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych.</p> <p>Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Ustalając wartość jednej stawki na poziomie 40 złotych Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony jest jeszcze osobą młodą, zdrową i zdolną do pracy. Prowadzi własną działalność gospodarczą z której uzyskuje regularne wysokie dochody. Ma zatem realną możliwość zgromadzenia stosownych środków finansowych celem uiszczenia kary grzywny..</p> <p>Tym samym zdaniem Sądu orzeczone kara grzywny nie przekracza możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego.</p> <p>Zdaniem Sądu orzeczone kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne.</p>
5.	<i>1Inne</i>		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 30 zł oraz opłata w kwocie 400 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w kwocie 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego (Dz. U. 		

z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.),

Opłatę zasądzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd zasądzając od oskarżonego koszty sądowe miał na uwadze, iż oskarżony jest jeszcze młodą, zdrową i zdolną do pracy osobą. Prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje regularne, wysokie dochody. Tym samym ma on możliwość uiszczenia zasądzonych kosztów sądowych. Nie przekraczają one jego możliwości zarobkowych.

6. 1Podpis